

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΛΕΜΕΣΟΥ

Την Τετάρτη, 1η του Μάρτη Εέσπασε στη Λεμεσό αϋθόρμητη στάση εργασίας τών λιμενεργατών. Τό λιμάνι παρέλυσε γιά 24 ώρες. Ή στάση διαμαρτυρίας στρεφόταν ενάντια στή βαρεία φορολογία πού έπέβαλε στους εργάτες τό Γραφείο Φόρου Εισοδήματος.

Τό θέμα τής φορολογίας τών εργατών πού χρονολογείται από 3 χρόνια, αφορά κυρίως τις απολαβές πού έχουν οι εργάτες από τό ένθαρρυντικό μεροκάματο. Οι λιμενεργάτες απαιτούν μειωμένη φορολογία γιά τις απολαβές πέραν από τό βασικό μεροκάματο. Προηγούμενα διαβήματα και υπόμνημα γιά τροποποίηση του νόμου φορολογίας δέν έδωσαν λύση και ικανοποίηση του αίτήματος από τό κράτος, γιά νά οδηγηθούν οι εργάτες τελικά σέ δυναμική αντίδραση. Με την απεργία οι συντεχνίες κάλεσαν Γε-

νική Συνέλευση τών εργατών και εισηγήθηκε την επιστροφή στή δουλειά και νά δοθεί 10ήμερη προειδοποίηση γιά λύση τής διαφοράς. Ο κίνδυνος με τό σταμάτημα τής απεργίας είναι τό ξεκίνημα μακρόχρονων διαβουλεύσεων και ανανέωση τών προειδοποιήσεων, πράγμα πού σίγουρα δέν εξυπηρετεί τους εργάτες. Ή αποφασιστικότητα όμως τών λιμενεργατών φαίνεται πώς δέν θα επιτρέψει μιá τέτοια πορεία. Τό αίτημα τών λιμενεργατών είναι δίκαιο γιαιτί την ώρα πού ή οικονομική

πολιτική τής κυβέρνησης ένθαρρύνει με τά γνωστά μέτρα την ιδιωτική πρωτοβουλία γιά «ανάκαμψη» και «οικονομικά θαύματα» πού καταλήγουν σέ υπερκέρδη γιά την καπιταλιστική τάξη, τότε παρόμοια ένθαρρυνση με μειωμένη φορολογία αυτών τών εργατών δέν θα πρέπει νά ήταν έχτος τής λογικής.

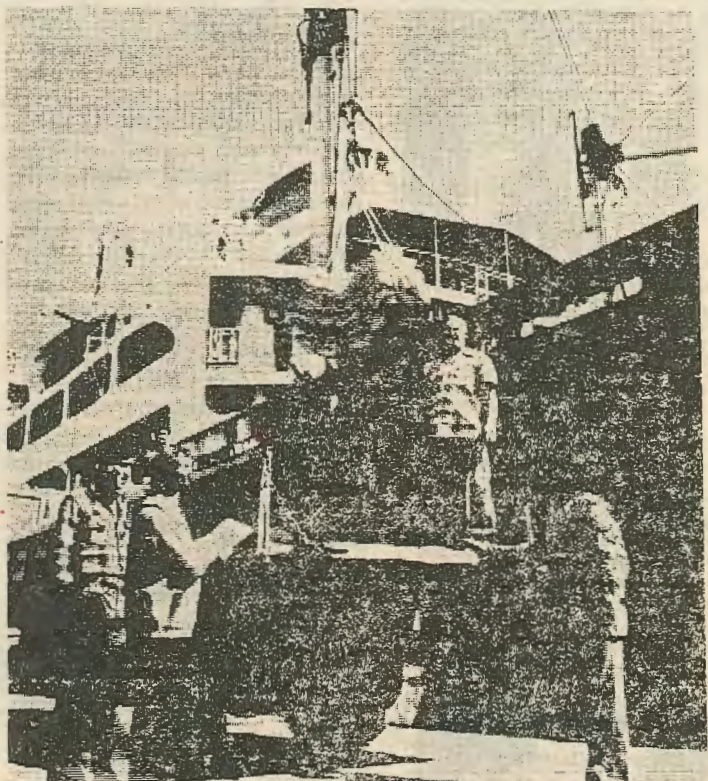
Ακόμα τό αίτημα τών λιμενεργατών είναι δίκαιο σαν αίτημα γιά οικονομική κατάκτηση πού θα εξυπηρετήσει τά συμφέροντα εργατών. Οι λιμενεργάτες πού δουλεύουν αντίμα με τό θάνατο με καθημερινούς τραυματίες στο νοσοκομείο έχουν κάθε δίκαιο στον αγώνα τους. Κάθε κατάκτηση τών εργατών του λιμανιού είναι κατάκτηση όλόκληρης τής εργατικής τάξης τής Κύπρου.

Στις άλλες σελίδες:

- ΑΙΓΥΠΤΟΣ. ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ
- ΟΙ ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ
- ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΩΝ
- Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
- ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΛΙΜΑΝΙ

ΟΙ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Μιλουν οι ίδιοι οι εργατες :

1. Τι έχετε νά πητε γιά τή φορολογία πού σας έβαλε τό Γραφείο Φόρου Εισοδήματος;

—Δέν αρνούμαστε νά πληρώσουμε την καθιερωμένη φορολογία πάνω στο βασικό μεροκάματο και ένα λογικό ποσοστό πάνω στο ένθαρρυντικό. Όχι όμως τέτοια βαριά φορολογία πού έξανεμίζει τις απολαβές μας από τό ένθαρρυντικό. (Πραξής—Στέλεχος τής ΠΕΟ).

—Πρώτα ζητούμε αναπροσαρμογή τών συντελεστών φορολογίας και μετά νά προχωρήσει τό Γραφείο Φόρου Εισοδήματος. Τό ένθαρρυντικό μεροκάματο απαιτούμε ν' απαλλαγεί όποιασδήποτε φορολογίας. (Λάλος—ΣΕΚ).

—Νά με φορολογεί τό Γραφείο Φόρου Εισοδήματος πάνω στο μεροκάματο πού παίρνω κι' όχι πάνω στο ένθαρρυντικό. Έγώ δίνω αίμα γιά νά μαζέψω αυτά τα χρήματα γιά την οικογένειά μου. (Κεμάλ Μεχμέτ — 32 χρόνια λιμενεργάτης).

—Ή άποψη μου είναι νά φορολογούμαστε πάνω σ' ένα φλάτ ποσό. Όπως γίνονταν πριν και γίνεται τώρα με τό Ταμείο Προνοίας, πού μας αφαιρούν 350 μιλς τό μεροκάματο. Τό φλάτ ποσό, πού θα πρέπει νά συμφωνηθεί, νά περιλαμβάνει τό

βασικό και τό ένθαρρυντικό μεροκάματο. (Δημητράκης Κόμβος — Στέλεχος τής ΣΕΚ).

2. Τι έχετε νά πητε γιά τή στάση εργασίας;

—Ή στάση εργασίας χρειαζόταν γιά νά βγει στην επιφάνεια τό πρόβλημα. Οι υπεύθυνοι πού θα χειριστούν τό θέμα θα πρέπει νά γνωρίζουν ότι ή άπεργία θα κλιμακωθεί αν δέν λυθεί τό πρόβλημα ικανοποιητικά. (Πραξής).

—Αν ή άπεργία συνεχιζόταν γιά δεύτερη μέρα, θα υποχρεώναμε την Κυβέρνηση νά δει με μεγαλύτερη σοβαρότητα τό πρόβλημα. (Λάλος).

—Ο λόγος πού δέν συνεχίσαμε την άπεργία είναι γιαιτί έχουμε έμπιστοσύνη στή συντεχνία μας, γιά νά μη χαθούν περισσότερα χρήματα και γιαιτί θέλουμε νά δείξουμε καλή θέληση. (Πραξής).

3. Πώς θα προχωρήσουν οι Συντεχνίες; Ποιες άλλες ενέργειες θα βοηθήσουν στο πρόβλημα;

—Δέν μπορούμε ν' αναφέρουμε τους τσόπους με τους οποίους οι Συντεχνίες αποφάσισαν νά ένεργοήσουν. (Σειτάνης — Στέλεχος τής ΠΕΟ).

—Στήν έπιτροπή επαφών έξ' άλλου, με τά υπεύθυνα κυβερνητικά σώματα, υπάρχουν και λιμενεργάτες. (Πραξής).

—Οι βουλευτές τής Λεμεσού θα πρέπει νά έρθουν στο λιμάνι νά ακούσουν τά προβλήματα μας και νά δούν από κοντά τις συνθήκες δουλειάς. (Λιμενεργάτης τής ΠΕΟ).

4. Έχετε νά πητε τίποτ' άλλο;

—Μιά μεγάλη παράλειψη είναι ή ελαττωματική ασφαλιστική κάλυψη. Άρκετοι λιμενεργάτες κάνουν δικές τους ασφάλειες, ενώ οι Συντεχνίες μελετούν τρόπους ασφάλισης τών λιμενεργατών. (Πραξής).

—Είμαι έπιστάτης. Χτύπησα πριν 5 μήνες. Αύτη τή στιγμή εργαζομαι με παρόλυτο χέρι. Δέν μπορώ νά κάνω διαφορετικά γιαιτί τό επίδομα πού παίρνω (€6) τή βδομάδα δέν καλύπτει τά έξοδα τής οικογένειάς μου. (Γιάννος Άγγελή —ΣΕΚ).

—Έχουμε πολλούς χτυπημένους. Τόν Παντελή Κυπριανού (αυτοδίδακτος ζωγράφος) πού βρίσκεται στο Γενικό Νοσοκομείο εδώ και 25 μέρες περίπου, τους Κώστα Κοιμίσση, Παύλο Ήρακλέους και πολλούς άλλους. (Σταυτής—ΠΕΟ).

ΟΙ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΘΑΡΡΥΝΤΙΚΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ

Τό ένθαρρυντικό μεροκάματο θα πρέπει νά αναλυθεί σέ δόθος, θα πρέπει νά προβληματίσει, Συντεχνίες και εργαζομένους, μέσα σέ ποιά πλαίσια και δρους θα προχωρήσει ή καθιέρωση του, πού σέ καμιά περίπτωση δέν θα πρέπει νά αποτελέσει έμπόδιο στις διεκδικήσεις τών εργαζομένων γιά αύξήσεις στο βασικό μεροκάματο. Έντούτοις θα πρέπει νά αναγνωριστεί ή χρησιμότητα του θεσμού γιά όρισμένα επαγγέλματα, πού παρουσιάζουν ιδιαίτερους δρους εργασίας και σοβαρή σημασία γι' ατήν οικονομία του τόπου, όπως γιά παράδειγμα τό Λιμάνι.

Στά πλαίσια τής «ελεύθερη» οικονομίας ούδέποτε ή εργατική τάξη θα πρέπει νά εγκαταλείψει τις οικονομικές διεκδικήσεις (πού απαραίτητα θα πρέπει νά συνδέονται με πολιτικούς στόχους) γιά τό ανέβασμα του βιωτικού της επιπέδου. Γιατί σέ καμιά περίπτωση δέν μπορούμε νά πούμε πώς ή εργατική τάξη θα ολοκληρώσει και θα κατοχυρώσει ποτέ, όλες τις οικονομικές διεκδικήσεις μέσα σέ τέτοιο κλίμα. Μιά τέτοια θεώρηση είναι πέρα γιά πέρα λανθασμένη και αντιδιαλεκτική. Έπομένως κάθε άνώτερη μορφή οικονομικής διεκδίκησης από την εργατική τάξη θα πρέπει νά τοποθετείται μέσα σ' αυτά τά πλαίσια πού αναφέραμε.

Τό ένθαρρυντικό μεροκάματο, λοιπόν, σαν μιá άνώτερη μορφή ώφελήματος, ήταν φυσικό νά κερδηθεί από μιá πρωτοπόρα μερίδα τής εργατικής τάξης, πού στην περίπτωση μας είναι οι λιμενεργάτες. Έτσι όλοι οι εργαζόμενοι τής Κύπρου θα πρέπει νά κατανοήσουν και νά συμπαρασταθούν, αν χρειαστεί, στους λιμενεργάτες συναδέλφους τους. Γιατί κανένας δέν θα διαφωνεί πώς αν δέν δεχτούμε αύτη την βασική άρχή τών οικονομικών διεκδικήσεων, οι εργαζόμενοι δέν θα καταχτούσαν κανένα από τά ώφελήματα πού έχουν σήμερα, άδειες, γιορτές, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ταμείο προνοίας κλπ. Ακόμα ούτε οι ήρωικοί πρωτοπόροι εργάτες του Σικάγου θα καταχτούσαν την δωρη μέρα εργασίας την Πρωτομαγιά του 1886.

Είναι λοιπόν λογικό, με βάση τή λογική του συ- (στη σελίδα 8)

ΑΙΓΥΠΤΟΣ:

πορεία προς την αντιδραση

Τα πρόσφατα επεισόδια στο αεροδρόμιο Λάρνακας και οι επακόλουθες πολιτικές επιπτώσεις επιβεβαιώνουν πολλές από τις διαπιστώσεις της έφημερίδας αυτής και της οργάνωσής μας, τόσο για τις πολιτικές δομές που υπάρχουν στην Κύπρο όσο και για εύρύτερες εξωτερικές καταστάσεις. Θέλουμε, όμως, να ασχοληθούμε ειδικά με την Αίγυπτο σ' αυτό το άρθρο και με το θέμα των Κυπρο - Αιγυπτιακών σχέσεων που τόσο φαίνεται να απασχολεί την δική μας κυβέρνηση.

Η Αίγυπτος βρίσκεται σήμερα μέσα στα πλοκάμια του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού, με τον όποιο ή άρχουσα τάξη της, κάτω από τον Πρόεδρο Σαντάτ, έχει ταυτίσει τα συμφέροντά της. Αυτό φαίνεται καθαρά από το 1972 όταν το καθεστώς Σαντάτ ζήτησε από την Ρωσία να αποσύρει όλο της το προσωπικό από την Αίγυπτο. Η Αμερική άρχισε αμέσως να βοηθάει την Αίγυπτο στην εξεύρεση καινούργιου στρα-

την Αραβική στρατιωτική και πολιτική συμμαχία.

Πέραν τούτου, το καθεστώς την προώθηση μιάς άσφασασ Σαντάτ χρησιμοποιείται τώρα για την προώθηση μιάς τελικής λύσης του μεσανατολικού. Βεβαίως, αυτό δεν θα είναι τόσο εύκολο, αλλά οι οικονομικές διγαρχίες των διαφόρων αραβικών χωρών, της Αιγύπτου και του Ισραήλ, έχουν ήδη εκφράσει την επιθυμία τους για μιά λύση που να υποστηρίξει τα κοινά τους συμφέροντα στην περιοχή αυτή και που ταυτόχρονα να εξυπηρετεί και τον Ιμπεριαλισμό. Δηλαδή, μιά λύση που θα έχει σκοπό, εκτός από την ενίσχυση και διακρίση των ταξικών συστημάτων σ' αυτές τις χώρες και την εξαπάτηση του Παλαιστινιακού λαού, την δημιουργία και ενός κοινού μετώπου ενάντια στην επέκταση της επιρροής της Ρωσίας, τόσο στην περιοχή αυτή όσο και στα «Κέρας της Αφρικής», όπου η Ρωσία, βοηθώντας την Αιθιοπία, έχει σκοπό την εγκατάσταση στρατιωτικών βάσεων, από τις οποίες να ελέγχει την κίνηση των πλοίων, προερχομένων από τις πετρελαιοπηγές της Μέσης Ανατολής και του Περσικού Κόλπου.

Στην ίδια την Αίγυπτο η εσωτερική πολιτική του καθεστώτος Σαντάτ και το χαμηλό βιοτικό επίπεδο των μαζών, που οδήγησαν πριν ένα χρόνο οι πρωτοφανείς διαδηλώσεις των εργαζομένων στις μεγάλες πόλεις, συνεχίζονται. Έκατομμύρια λαού, αγρότες και εργάτες ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες με την οικονομία στα χέρια μιάς ομάδας γαιοκτημόνων, στρατιωτών και ή δύναμη πίσω από το καθεστώς Σαντάτ. Οι περιορισμένες μεταρρυθμιστικές τάσεις της Νασερικής περιόδου έχουν σβύσει τελείως και οδδμία προσπάθεια γίνεται από το αντιδραστικό αυτό καθεστώς ούτε καν μιά φαινομενική καλύτερηση των συνθηκών ζωής των μαζών.

Αυτά τα λίγα και γενικά πράγματα για την Αίγυπτο και τον ρόλο του καθεστώτος Σαντάτ εν-

τός και εκτός της Αιγύπτου. Πρέπει μέσα σ' αυτά τα πλαίσια τώρα να δούμε το θέμα των Κυπρο - Αιγυπτιακών σχέσεων

Στο παρελθόν, η Αίγυπτος, ειδικά επί Νάσερ, όταν ακολουθούσε μιά ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική, υπήρξε πράγματι ένας υποστηρικτής του Κυπριακού λαού. Τελευταίως, και πριν από τα γεγονότα, η υποστήριξη της όμως τυπική μόνο ήταν. Με τη διακοπή σήμερα διπλωματικών σχέσεων μεταξύ Κύπρου και Αιγύπτου χάνουμε μόνο μιά τυπική υποστήριξη, που στην ουσία μπορεί να είναι και άσχετη. Μάλλον η συμπεριφορά της Αιγύπτου και η δήλωση του Προέδρου Κάρτερ, υποστηρίζοντας την ενέργειά της στη Λάρνακα, πρέπει να μας προβληματίσουν όσον αφορά το ται πάνω στο Κυπριακό ή Αίγυπτος. Η πολιτική του καθεστώτος Σαντάτ δείχνει πως η Αίγυπτος ακολουθεί την Αμερικάνικη πολιτική όσον αφορά το Μεσανατολικό. Αυτή η Αμερικάνικη πολιτική μας αφορά άμεσα και έμμεσα και είναι ο κυριώτερος μας εχθρός. Έτσι, στην ουσία η Αίγυπτος δεν μπορεί να ήταν ένας υποστηρικτής μας τον όποιον τώρα έχουμε χάσει. Ήταν μιά τυπική υποστήριξη που τώρα εκδηλώθηκε στην ουσία να είναι συνδεδεμένη με αντίθετα συμφέροντα. Μπορούμε να πούμε ακόμα πως το τί ισχύει για την Αίγυπτο ισχύει και για άλλες χώρες που ψηφίζουν υπέρ μας και τυπικά υποστηρίζουν την υπόθεση μας. Τελευταία λέγεται ακόμα πως και η ίδια η Αμερική μας υποστηρίζει

Είναι λοιπόν καιρός να αφήσουμε τις τυπικότητες που μέχρι τώρα δεν έκαναν και δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, εκτός, σε ένα πολύ περιορισμένο διπλωματικό παιχνίδι που παίζεται, και να δούμε την ουσία. Οι πραγματικοί υποστηρικτές του Κυπριακού λαού είναι οι κυβερνήσεις και οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν τα γνήσια συμφέροντα των δικών τους λαών. Γι' αυτό δεν πρέπει να μας απασχολεί το ότι η κυβέρνηση Σαντάτ δεν θα μας παρέχει τη ψήφο της σε Συνταλεύσεις των Ηνωμ. ηθθών και πως θα επηρεάσει και τον αρα-

βικό κόσμο να μας εγκαταλείψει, ακόμα και πως θα υποστηρίξει το καθεστώς Ντενκτάς. Οι αντικειμενικές πραγματικότητες για την υπόθεση μας δεν αλλάζουν.

Ίσως το μόνο που θα πρέπει να μας λυπήσει για τα γεγονότα στη Λάρνακα είναι ο σκοπος θάνατος και τραυματισμός των Αιγυπτίων κομμάντος και άλλων και οι ψευδείς πληροφορίες που δόθηκαν στον Αιγυπτιακό λαό γι' αυτά τα γεγονότα για να του δημιουργήσουν εθνικιστικά αισθήματα εναντίον του λαού του δικού μας.

τιωτικού εξοπλισμού. Επίσης τεράστια ποσά δόθηκαν σε οικονομική βοήθεια στο καθεστώς Σαντάτ από διάφορους οργανισμούς ελεγχόμενους από τις ΗΠΑ. Το 1975 η Αίγυπτος απέδωσε στην Αμερική, υπογράφοντας τη Συμφωνία του Σινά με τον Ισραήλ. Αυτή η συμφωνία, σχέδιο του Κίσσινγκερ, εξουδετέρωσε την ίδια την Αίγυπτο, σε οποιαδήποτε πιθανή Αραβο-ισραηλινή σύρραξη και άφησε εκτεθειμένη τη Συρία. Η Συρία από μόνη της δεν μπορούσε να αντιμετώπισει στρατιωτικώς τον Ισραήλ και έτσι με αυτή τη συμφωνία η Αμερική κατάφερε να διασπάσει

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΧΩΡΙΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΔΗ.ΚΟ. επανέλαβε τόσο στη Βουλή όσο και στο Παγκύπριο συνέδριο του κόμματός του, τη θέση της χωρίς ιδεολογία οικονομικής πολιτικής. Δεν ξέρω τι θέλει ν' αποδείξει ο κ. Αμπίζας, προβάλλοντας μιά τέτοια θέση, ξέρω όμως ότι ο καπιταλισμός είναι μιά ιδεολογία και ότι αν ήμουν καπιταλιστής δεν θα ντρεπόμουν να το πω και να το διακηρύξω.

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

Σε μιά κοινωνία που η οικονομική πολιτική του κράτους δεν στηρίζεται σε

καμμιά ιδεολογία, η κυβέρνηση παραχωρεί κίνητρα και φορολογικές διευκολύνσεις στους βιομήχανους, ενισχύει την ιδιωτική πρωτοβουλία την ίδια στιγμή που οι εργαζόμενοι πληρώνουν αβάσταχτους φόρους, χάνουν το δικαίωμα της επαργίας και το βιοτικό τους επίπεδο πέφτει καθημερινά. Γελώεις ιδεολογίες όπως ο καπιταλισμός και ο σοσιαλισμός, ή μόνον αδικία για τους εργαζόμενους, ή δέ αδικία για τους βιομήχανους, δεν έχουν καμμιά θέση στην κοινωνία μας αφού κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε ένα κράτος δικαίου με την ιδεολογία του χωρίς ιδεολογία.

ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ

Ο Χρυσόσταμος — πρόκειται για τον

Αρχιεπίσκοπο — θέλει στρατό, άρτια εξοπλισμένο και δεν αποκλείει μάλιστα την πιθανότητα επιθετικής ενέργειας.

Συμφωνά, γιατί ένας τέτοιος στρατός θα είναι σε θέση να προασπίσει και το καινούργιο αρχιεπισκοπικό μέγαρο.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

«Εμείνα δίπλα από το αεροπλάνο για να ελέγχω τις κινήσεις των Αιγυπτίων». Δήλωσε ο αρχηγός της αστυνομίας, περιγράφοντας τα γεγονότα στο αεροδρόμιο Λάρνακας.

Ίσως γι' αυτό οι Αιγύπτιοι κομμάντος δεν τόλμησαν να πραγματοποιήσουν καμμιά επίθεση.

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΧΩΡΙΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Την περασμένη Κυριακή ο Πρόεδρος της Βουλής, μιλώντας στο συνέδριο του ΔΗ.ΚΟ., επανέλαβε τη γνωστή θέση του κόμματός του σχετικά με τις «ιδεολογικές διαμάχες». Ότι δηλαδή λίγο πολύ πρέπει να μπούν οι ιδεολογίες μας στο ψυγείο ώστε (υποστηρίζοντας το ΔΗ.ΚΟ.) να «σώσουμε την πατρίδα». Αυτό που δεν μπορούν να καταλάβουν ώριμοί είναι πως για τους σοσιαλιστές δεν υπάρχει κανένα δίλημμα: Η «έλλειψη» ιδεολογίας είναι η ιδεολογία της δεξιάς, είναι η ιδεολογία του συστήματος. Κι αυτή η ιδεολογία έδειξε την ανικανότητά της να σώσει την Κύπρο, να την απαλλάξει από την κατοχή και τον ιμπεριαλισμό.

Η «ΑΥΞΗΣΗ» ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Ο μισθός των στρατιωτών αυξήθηκε κατά... 1500 μίλς. Το γεγονός είναι ένα άσχημο άστεγιο για τους νέους που κáμνουν τη θητεία τους. Ο μισθός τους ήταν και παραμένει άσχετος με τις ανάγκες τους. Η ευθύνη συντήρησής τους παραμένει στις οικογένειές τους — αν μπορούν. Η μακρόχρονη θητεία και η έλλειψη ουσιαστικά άπολαβών καταδικάζουν για μεγάλο διάστημα αυτά τα παιδιά, ιδίως τα φτωχότερα, σε μία προβληματική ανέχεια. Έπαναλαμβάνουμε πως η μόνη δυνατή λύση είναι η μείωση της θητείας, που μπορεί να γίνει αν δημιουργηθεί μία λαϊκή πολιτοφυλακή, και το ανέβασμα του επιπέδου των άπολαβών σε επίπεδο συγκρίσιμο με ένα μίνιμουμ μεροκάματο.

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΚΑΙ ΝΤΕΝΚΤΑΣ

Οι τελευταίες άπεργίες στα κατεχόμενα και η αντιπολιτευτική διάθεση της Τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης τον τελευταίο καιρό αντικατοπτρίζουν την αύξανόμενη κρίση που μαστίζει την «Τουρκοκυπριακή Ομόσπονδη Πολιτεία». Οι αντικειμενικές δυνατότητες για προσέγγιση των Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων σ' ένα μέτωπο ενάντια στην εκμετάλλευση υπάρχουν. Η Κυπριακή Άριστερά μπορεί και πρέπει να προωθήσει τη σύμψηξη ενός τέτοιου μετώπου, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων με τους αγώνες της ενάντια στους κοινούς έχθρους και την κοινή καταπίεση. Θα ήταν θανάσιμο σφάλμα αν η Άριστερά περιοριζόταν σ' ένα διπλωματικό επίπεδο, που ουσιαστικά σημαίνει άποδοχή της καταπίεσης του Ντενκτάς πάνω στους Τουρκοκυπρίους. Ο αγώνας ενάντια στους εκμεταλλευτές, Έλληνοκυπρίους, Τουρκοκυπρίους και Ξένους, είναι το κοινό σημείο αγώνα των εργαζομένων.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ : Χτύπημα του βιοτικού

επιπέδου του λαού

Πριν λίγες μέρες άρχισε η συζήτηση των προϋπολογισμών στη Βουλή. Στο σημερινό μας άρθρο θ' ασχοληθούμε με την εξέταση των προϋπολογισμών και την όμιλία του Υπουργού των Οικονομικών.

Η έπιθυμία όποιουδήποτε πολίτη να ενημερωθεί πάνω στους προϋπολογισμούς προσκρούει στην κυπρογραφική τους παρουσίαση. Οι προϋπολογισμοί δεν είναι τίποτε άλλο από δυο κατάλογοι με κάμποσους αριθμούς με πολύ λίγο πληροφοριακό περιεχόμενο. Δεν υπάρχει κανένας τρόπος για να ξεχωρίσει κανείς την οικονομική κατεύθυνση των δαπανών που παρουσιάζονται. Δεν φαίνεται δηλαδή πόσες είναι οι επενδύσεις, οι καταναλωτικές δαπάνες, οι δαπάνες για κοινωνικούς σκοπούς κ.ά., δεν υπάρχει δηλαδή η αναγκαία οικονομική κατάταξη των δαπανών.

Γενικά οι προϋπολογισμοί δίδουν την εντύπωση πως τίποτε δεν έχει αλλάξει στην Κύπρο απ' όλο 1973. Υποφέρουν δηλαδή από μία άρτηρσκληρήωση, άπότοκο της πίστης στη λειτουργία του οικονομικού συστήματος όπως το ξέρουμε. Η κρατική επενδυτική δραστηριότητα όπως

νομία αντιμετώπιζει σήμερα πιέσεις πάνω στο Ίσοζύγιο Πληρωμών (οι εισαγωγές είναι πολύ πιο ψηλές από τις εξαγωγές), ενώ παράλληλα παρατηρούνται επικίνδυνες αυξήσεις στις τιμές. Ο δείκτης τιμών λιανικής πώλησης της κυβέρνησης δείχνει για το 1977 άνοδο περίπου 8%.

να είναι καθαρό. Η κυβέρνηση έτοιμάζεται να χτυπήσει το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων με το πρόσχημα πάρα του πληθωρισμού. Από την άλλη, παρ' όλη την διαλαλούμενη υπερθέρμανση της οικονομίας, εκφράζει την πρόθεση να συνεχίσει την πολιτική των κινήτρων προς τους επιχειρηματίες.

Πρέπει για τούτο να τονίσουμε ξανά εκείνο που η σ.ε. έχει πολλές φορές πεί. Οι εργαζόμενοι έχουν πληρώσει τα απαισιόγνα του πολέμου. Πάνω στην πλάτη τους έχει «άναλωσει» ο καπιταλισμός και το «μίνι οικονομικό θαύμα» μετά την τραγωδία του 1974. Σήμερα ο καπιταλισμός αντιμετώπιζει προβλήματα, παρόμοια μ' εκείνα που παρατηρούνται και σ' άλλες χώρες. Ομοιόμορφη είναι παντού η απάντηση της άρχουσας τάξης στα προβλήματα: Φταίνε οι μισθοί και άρα πρέπει να χτυπηθούν.

"Αν το σύστημα έχει προβλήματα, φταίει το σύστημα και όχι οι εργαζόμενοι"

παρουσιάζεται στους προϋπολογισμούς άποτελεί—άπό μία πρόχειρη εξέταση που κάναμε— το 10% των καταναλωτικών δαπανών της κυβέρνησης. Άλλά ακόμα και αυτές οι μικρές επενδυτικές δαπάνες κατευθύνονται σχεδόν άποκλειστικά σε έργα υποδομής (που παραδοσιακά φτιάχνει το κράτος) παρά σε οποιαδήποτε άμεσα παραγωγικά έργα. Έτσι, τ' μέγεθος και η κατανομή των επενδύσεων εξακολουθούν ν' αφήνονται στα χέρια του ιδιωτικού τομέα, που παίρνει τις οικονομικές αποφάσεις πάντα με κριτήριο το άτομικό κέρδος.

Άπό τη σκοπιά των κρατικών έσοδων εξακολουθεί η ίδια αντιδραστική κατάσταση του παρελθόντος. Τα έσοδα άπό τη φορολογία προέρχονται κατά τα 3/4 περίπου άπό έμμεσους φόρους, ενώ οι άμεσοι φόροι άποτελούν μόνο το 1/4. Με λίγα λόγια οι εργαζόμενοι, τα πλατειά λαϊκά στρώματα, χρηματοδοτούν ένα μεγάλο μέρος των κρατικών δαπανών.

Η όμιλία του Υπουργού των Οικονομικών υπήρξε, όμως, πιο ενδιαφέρουσα. Όχι γιατί άλλαξε καθόλου η προσέγγιση των προβλημάτων και η φιλοσοφία της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, αλλά γιατί, για πρώτη ίσως φορά, ο Υπουργός υποχρεώνεται να κατονομάσει όρισμένα προβλήματα του κυπριακού καπιταλισμού και να καταδείξει έμμεσα ευθύνες. Είναι γνωστό πως η οικο-

σ' ένα σημείο της όμιλίας του ο Υπουργός άποδίδει τούτα τα προβλήματα—σε κάποιο τουλάχιστο βαθμό—στην αύξηση των μισθών κατά το 1977.

Η παρατήρηση τούτη δεν προέρχεται άπό έστω κακώς νοούμενη καλίπιστη φιλελευθερίστικη άμεροληψία, γιατί καμιά άναφορά δεν γίνεται ούτε στο ρόλο των υπερκερ-

δων, ούτε στη μεγάλη, έχταση της φοροδιαφυγής, ούτε στη λαθραία εξαγωγή συναλλάγματος ούτε στην πολιτελή κατακόλιση των πλουσίων.

Έτσι το μήνυμα φαίνεται:

Οι εργαζόμενοι έχουν ήδη κάνει πολλές θυσίες. Δεν πρόκειται ν' άρχσουν μία νέα έπιθεση εναντίον τους. Άν το σύστημα έχει προβλήματα, φταίει το σύστημα και όχι οι εργαζόμενοι.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΩΝ

ΕΡΕΥΝΑ
Α. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ

Η αύξηση που έδωσε η κυβέρνηση στους στρατιώτες είναι τόσο εξευτελιστική που μόνο ανάγκη μπορεί να προκαλέσει. Ο μόνος λόγος για

πρόσφατη αύξηση ήταν για να σιγήσουν οι φωνές και διαμαρτυρίες που ακούγονταν από παντού για το χαμηλό επίπεδο και να παρουσιαστεί η κυβέρνηση πώς κάνει το πλάνο γ' αυτού, μέσα στα πλαίσια βέβαια των δυνατοτήτων της. Τα λίγα λεφτά που δίνονται στους στρατιώτες κτυπούν το διστάσιο επίπεδο των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, γιατί στη μεγάλη τους πλειοψηφία απ' εκείς προέρχονται οι στρατιώτες. Εκτός του ότι οι γονείς έχουν να συντηρούν τα παιδιά τους στην Έθνοφυρούρα, έχουν να πληρώνουν αθέμιτο φόρο εισοδήματος, γιατί οι στρατιώτες αφαιρούνται από το εισόδημα της οικογένειας με και χωρίς να τους συντηρά το κράτος.

Η ΑΥΞΗΣΗ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ

Εμείς περιμέναμε την αύξηση εδώ και αρκετούς μήνες. Κυκλοφορούσαν μάλιστα φήμες ότι θα δίνονταν £10 ή £11 κλπ. Όχι όμως και £6.000. Καλύτερα να μην την έδιναν να μην λέν πως μας έδωσαν αύξηση κίχλας. Κανονικά έπρεπε να μας δίνονταν £20 — £30 τόν μήνα. Νά μην αναγκάζομαι να πηγαίνω στον πατέρα μου να του ζητώ λεφτά για τοιγάρα και καφέ τη στιγμή που είμαι 20

χρονών άντρας. Πρέπει κάτι να γίνει να πιεστεί η κυβέρνηση να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, γιατί οι τιμωρίες από στρατό είναι πολύ αυστηρές. Στο στρατό δεν μπορείς να θρεις το δικαίω σου. Οι γονείς μας όμως, τα κόμματα και οι οργανώσεις μπορούν να πιέσουν και είναι υπεύθυνοι να το κάνουν. Α. Πέτρος 201 Τ. Π.

ΝΑ ΜΗ ΖΗΤΟΥΜΕ ΛΕΦΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΣ

Όχι. Η αύξηση δεν είναι καθόλου ικανοποιητική. Είναι μάλλον κοροϊδία από τους δότες. Άν μας δίνουν £10—£12 θα είμαστε ικανοποιημένοι, όχι πως μας φτάνουν, αλλά επειδή καταλαβαίνουμε την οικονομική κατάσταση του τόπου και ότι όλα αυτά τα προβλήματα που έχει η αντιμετώπιση ή κυβέρνηση.

Αύξηση που μας έδωσαν μας εξευτελίζει και σαν άτομα και σαν σύνολο. Καλύτερα δε μας δίνουν τοιγάρα όπως γινόταν πρώτα. Νά πιέσουμε εμείς για λύση των προβλημάτων μας δεν μπορούμε. Τα κόμματα και οι οργανώσεις φαίνεται να έχουν ελπίσει τους στρατιώτες. Γιατί η Βουλή δεν διαμαρτυρήθηκε για την αύξηση που μας έδωσαν; Α. Γ. 226 Τ. Π.

Με £6 τόν μήνα κανένας στρατιώτης δεν περνά. Για να περάσει ένας στρατιώτης χρειάζεται περίπου £20 τόν μήνα. Νά περάσει δηλαδή πολύ οικονομικά. Άν κοινίζει κίχλας είναι όπισθονό τον φτάνουν οι £20. Θά θέλας £25. Πρέπει να κινηθούν οι γονείς μας να πιέσουν την κυβέρνηση να μας δώσει αύξηση, είτε με μαζικές διαμαρτυρίες είτε μέσω των κομμάτων και των οργανώσεων που τους αντιπροσωπεύουν. Διότι όσο πιο λίγα παίρνουμε τόσο πιο πολ-

λά πρέπει να μας δίνουν οι γονείς μας για να περνάμε. Δηλαδή ο χαμηλός μισθός έχει άμεσες επιπτώσεις πάνω στην οικονομική κατάσταση των οικογενειών μας. Καρτερούμε να πιέσουμε μαζικά τους γονείς μας να πιέσουν την κυβέρνηση να μας δώσει αύξηση, είτε με μαζικές διαμαρτυρίες είτε μέσω των κομμάτων και των οργανώσεων που τους αντιπροσωπεύουν. Διότι όσο πιο λίγα παίρνουμε τόσο πιο πολ-

Μ. ΑΖ 386 Τ. Π.

Επιτακτική η ανάγκη αύξησης του μισθου των στρατιωτων

Για τους πιο πολλούς από τους νέους μας η θητεία στην Έθνηκή Φρουρά θεωρείται η χειρότερη περίοδος της ζωής τους. Κι αυτό γιατί τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν είναι πολλά και το ενδιαφέρον των υπευθύνων για την επίλυσή τους αν υπάρχει. Δίπλα στην αυταρχικότητα με την οποία φέρονται οι αξιωματικοί, την έλλειψη όποιουδήποτε ε ίχνους δημοκρατίας και την τυφλή υπακοή σε κάθε τρελή ή έκκεντρική ιδέα των άνωτέρων, τόν έξε υτελιστικό χαμηλό επίδομα των £4.500 που δίνεται στους στρατιώτες, αποτελεί ένα από τα πιο σοβαρά τους προβλήματα.

ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ:

Η ΑΥΞΗΣΗ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΕΙΝΑΙ ΨΙΧΟΥΛΑ

—Είσαι ικανοποιημένος από την αύξηση στο επίδομα που έδωσε τελευταία η κυβέρνηση; —Όπωσδήποτε όχι. £6.000 τόν μήνα είναι ψιχουλα μπροστά σ' αυτά που χρειάζεται ένας στρατιώτης για να περάσει. Έμένα οι £6.000 δεν με φθάνουν ούτε για τοιγάρα, οί αστυνομικοί), να πληρώνουν μειωμένα εισιτήρια στην κινηματογράφο και τόν ποδόσφαιρο και μειωμένες τιμές στις καφετερίες και τα εστιατόρια. Έπισης πρέπει να μας δίνει δωρεάν τοιγάρα, όπως γινόταν παλιά, ή τουλάχιστον να τόν αγοράζουμε αφορολόγητα. Αλλά, μαζί με ένα μηνιαίο επίδομα γύρω στις £15 θά έφεραν μια σημαντική βελτίωση στην οικονομική μας κατάσταση, μελώντας και πάλι τόν εγχαίμε την ανάγκη των γονιών μας. —Με ποιόν τρόπο μπορεί να λυθούν τόν προβλήματα σας και ειδικά αυτό τόν χαμηλό επίδομα; —Εμείς από μόνοι μας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Τόν Φθινόπωρο τόν '76

γενέσει απ' όπου προέρχεται η πλειοψηφία των στρατιωτών. Τόν θέμα τόν χαμηλού επιδόματος επανήλθε στην επικαιρότητα όταν έδώ και μερικούς μήνες η Βουλή συζήτησε τόν θέμα και αποφάσισε πως η αύξηση έπιβαλλόταν. Οι στρατιώτες περίμεναν με άνησυχία τόν επόμενη κίνηση από μέρος τόν κυβερνήσεως. Εσφηνίστηκαν όμως και απογοητεύτηκαν όταν πριν μερικές βδομάδες η κυβέρνηση αποφάσισε να αύξει τόν επίδομα από £4.500 σε £6000. Τά 1.500 μίλις που δόθηκαν σαν αύξηση δεν πρόσφεραν καμιά ούσιαστική βελτίωση στην οικονομική κατάσταση των στρατιωτών, οι οποίοι και με τις £6 θά έδακολευθούν να ζουν ές βάρος των γονιών τους.

μερικοί στρατιώτες της 78 Β σεβάς δοκίμασαν να πάν στον Μακάριο για να διαμαρτυρηθούν για τόν προβλήματα που αντιμετώπιζαν και τόν συνέλαβαν δίωξις. Ο ύπουργός δ Βενιαμίν τόνς τιμώρησε με 2 μήνες φυλάκιση, δίχως να έδικασσει καν να ακούσει τί ζήλευαν να πούν οι στρατιώτες. Κάτι μπορεί

να γίνει όμως αν κινητοποιηθεί ο Σύνδεσμος των Μητρώων Έθνοφυρούρων και έγυρωθεί στις προσπάθειές του από οργανωμένους κοινοβουλευτικούς παράγοντες και άλλα σώματα και οργανώσεις.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΝΑ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Ευτυχώς μετά από τόν χρόνο τόν θύμησης η κυβέρνηση πώς τόν λεφτά που μας δίνουν είναι λίγα. Οι £6.000 όμως που θά δίνουν είναι πολύ λίγες. Έγώ μόνω σ' ένα χωριό μακρυό. Κάθε φορά που πηγαίνω σπίτι θά πρέπει να παίρνω £15—£20 κανονικά για να με φτάσουν μέχρι τόν επόμενη φορά. Ο πατέρας μου έχει άλλα 8 παιδιά. Πού θά βρει να μου δώσει £20 για να ψευτοπεράσω τόν μήνα; Προτιμώ να ζώ στερημένος των πάντων παρά να στερωό από τόν οικογένειά μου. Η κυβέρνηση έπρεπε να μας δίνει αρκετά λεφτά ώστε να μην γινόμαστε βάρος των οικογενειών μας. £30 μίλις και μας φτάνουν για να περά-

Χ. Χ. Στπ. από Β.Μ.Η.

απο την ιστορία του ελληνικού λαϊκού κινηματος

ΝΙΚΟΣ ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ο ανθρωπος με το κοκκινο γαρουφαλλο

Στις 30 τόν Μάρτη 1952, Εφημερίματα, η Αθήνα έψηνσε από τόν πυροβολισμό. Μιά καρδιά, μια φλογερή καρδιά τόν Νίκου Μπελογιάννη, έπαψε να κτυπά, έπαψε να δίνει παλμό στον αγώνα τής Ελλάδας. Η Κυβέρνηση τόν Πλαστήρα τόν πήρε νύκτα, με τόν συντρόφου του, κρυφά γιατί φοβόταν τή λαϊκή κατακραυγή, και τόν έχτέλεσε κάτω από τόν φως των προβολών.

Ήταν 30 τόν Μάρτη 1952, Εφημερίματα, η Αθήνα έψηνσε από τόν πυροβολισμό. Μιά καρδιά, μια φλογερή καρδιά τόν Νίκου Μπελογιάννη, έπαψε να κτυπά, έπαψε να δίνει παλμό στον αγώνα τής Ελλάδας. Η Κυβέρνηση τόν Πλαστήρα τόν πήρε νύκτα, με τόν συντρόφου του, κρυφά γιατί φοβόταν τή λαϊκή κατακραυγή, και τόν έχτέλεσε κάτω από τόν φως των προβολών.

Μεγαλειότητα... καταδικάζοντες είνε θάνατον οι: Μπελογιάννης Νικόλαος, Ίωαννίδου Έλλη, Κανελλόπουλος Άθανάσιος... και άλλοι. Παντού διαμαρτυρίες, εκδηλώσεις συμπορευόμενες από διαμαρτυρίες φτάνουν στον Ο. Η.Ε. Λαϊκή κατακραυγή για να δοθεί χάρη στους αγωνιστές. Η κυβέρνηση έκτοπιζει για λίγο τόν Νίκο από τόν Νίκο Κέρκυρα. Δεν θά άργήσουν όμως να τόν Εισαφέρουσαν στην απομόνωση τής Αθήνας. Αύτη τή φορά ένας άκάθαρτος Μπελογιάννης, μια νέα δική αρχίζει και αύτη τή φορά για «κατασκοπεία». Στρί δική έκτός από τόν Μπελογιάννη δικάζονται άλλοι 29 αγωνιστές, μαζί τους και η γυναίκα τόν Έλλη Ίωαννίδου. Η δική αρχίζει στις 15 τόν Φεβράριου 1952. Οι συνεδριάσεις αρχίζουν τόν πρωί και τελειώνουν στις 10 τόν βράδυ. Με μια σειρά ψεύτικων κατηγοριών θ συνεχιστεί η δική. Θά μιλήσει για Ήσωνίον Κ. Κ.Ε., για άντρο κατασκοπών με έπικεφαλής τόν Μπελογιάννη.

«...Οι ιδέες του, τόν πορτραίτο του, τ' όνομά του, είναι για τόν καταπιεσμένους και τόν εκμεταλλευόμενους οι παντιέρες τής πάλης τους και ξεσηκώνουν ένα παθιασμένο ενδιαφέρον στους σπουδαστές και στους διανοούμενους τόν κόσμου όλόκληρου».

χίζει τόν αγώνα. Γίνεται Γραμμάτος τόν Κόμματος στην τόνική όργανωση.

Τά έπίμενα χρόνια θά είναι για τόν Μπελογιάννη πολύ δύσκολα, θά σκληρύνει και θά έξοριστεί πολλές φορές. Τόν 1941 μόνιμο στό ΕΑΜ και λίγο άργότερα στό ΕΛΑΣ. Δεν θά περάσει αρκετός καιρός να διαλέξει μαζί με τόν συντρόφου του τόν μονοπάτι τόν αντάρτικου. Στά θούνα θά πολεμά σαν λιοντάρι. Ο άσπός, όπως τόν φώναζαν, σχεδίαζε πάντοτε τή επιχειρησιακή τόν αντάρτων που πάντοτε πετύχαιναν. Πριν από κάθε επιχειρηση ο Νίκος μιλούσε στους αντάρτες και πάντοτε πετύχαιναν να δημιουργήσουν ένότητα μεταξύ τους. Η Λευτεριά δέ τόν, άρχισες να έρπει, αλλά θά άκολουθήσουν οι έπεμβάσεις των Άγγλων, η Βάρκιζα και Έσνά στις μάχες. Ομως οι δυνάμεις τής Άγγλιας φτάνουν μέχρι ο' ένα όριο. Τόν Γενάρη τόν 1947, τή μονομαρία πιά να δοθείς τή Μοναρχία, τήν εγκαταλείπει ο Αμερικανικός όμπερισμός με τις συμφωνίες τόν Τρούμαν. Αντικαταστάουν τόν Άγγλου και φέρνουν μαζί τους και τόν οικονομική βοήθεια. Η κακομεταχείριση των αγωνιστών συνεχίζεται τώρα πιά έντονα με τόν Αμερικανός. Τόν ΚΚΕ βριακτεί έκτός νόμου, μέλη τόν Κ. Σ. τόν ΕΑΜ και ΕΠΟΝ συλλαμβάνονται και έξορίζονται. Ο Νίκος Μπελογιάννης με τόν όργανο τόν 1949 φεύγει για λίγο από τήν Ελλάδα για να επανέρθει και πάλιν τόν 1950.

Μπελογιάννη, βασανίζονται και πολλοί καταλήγουν στό Ψυχιατρείο. Μεταξύ αυτών και ο γνωστός αγωνιστής Μαθηματικός Γ. Τσίμης. Για τή «δική τόν 93», όπως τήν όνομασαν, κρατήθηκαν 10 μήνες για να μαζευτούν κατηγορίες, όπως άποτε να δικαστούν για παράθεση τόν νόμου 509. Στις 19 τόν Οχτώβριου 1951, στις 5 τόν άπόγευμα, στην όδα Σανταρόζα στό Στρατοδίκαιο Άθηνών άρχισε η δική τους. Η μικρή σθουσα γέμισε με άστυνόμενους πολιτικά. Οι κατηγορούμενοι δεν επιτρέπεται να μιλήσουν και να υπερασπιστούν τόν δικαίω τους. Ο Πρόεδρος τόν Στρατοδικείου Στυραμπουλός, συνηγματοάρχης, τόνς σταματούσε με «κοιμητικό» έπιθετα. Η 5ική διάρκεισε 25 ώλλκληρες μέρες. Τόν Δικοστήριο εργαζόταν νύκτα-μέρα για να μπερδέσει να βρει τις κατηγορίες. Παίρνοντας τόν λόγο ο Νίκος Μπελογιάννης κατά τις έργα ρίες τόν Στρατοδικείου, άνάπτει μπροστά στούς «Δημιόκτους» του, χωρίς να φοβηθεί τίποτε, τήν ιδεολογία τόν, μιλώντας για τόν Μάρξ. Είπε πως ο Μάρξ έσκήνεσε με μια φύλλα ανθρώπου, όσημα ο' ουνεχι άσές τόν είναι εκατομμύρια—άύριο όλόκληρο ο' κόσμος, θά είναι Σοσιαλιστικός Μίλιος για τόνς εκθίσασμούς τής Σε. Είσε ένάντιο στό λαϊκό κίνημα και τόν μέλη. Μίλησε για τόν σόφλο τής παρτάσης τους, για τόν άντεθνικό τους έργο. Η 15η τόν Νιόβρη 1951, ήταν η τελευταία μέρα τής μεγάλης δικής τόν 93, η άπόφωση, όστερα από πολύωρη συνεδρίαση τόν Στρατοδικείου, άνακοινώνεται στούς κατηγορούμενους «έν όνόματι τής αύτού

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΔΕΝ ΑΕΜΕΣΟΥ

Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ» ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α'

Στις αρχές του αιώνα μας μια σκληρή ιδεολογική μάχη δινόταν στη Ρωσία σχετικά με την φύση της επανάστασης που θα ανάτρεπε το Ισάρο και θα απάλλαζε τη χώρα από τη φεουδαρχία και την ιμπεριαλιστική εξάρτηση. Δεν υπήρχε φυσικά διαφωνία ανάμεσα στους Μαρξιστές ότι η επανάσταση θα ήταν αστική με την έννοια ότι θα ανέτρεπε τη φεουδαρχία και θα πραγματοποιούσε αστικές μεταρρυθμίσεις. Ποιός όμως, ή μάλλον ποιά τάξη μπορούσε να κάμει κάτι τέτοιο; Η συνηθισμένη μηχανιστική απάντηση τοποθετούσε την ευθύνη για την επανάσταση στην αστική τάξη. Μόνο μια δράκα επαναστάτες έβλεπαν σαν μόνη διέξοδο την πρωτοπόρα δράση του νεαρού προλεταριάτου της Πετρούπολης.

Η λογική τους στηριζόταν στη διαπίστωση ότι η Ρώσικη αστική τάξη δημιουργήθηκε πολύ άργα για να μπορέσει να διεκδικήσει την ανεξάρτητη ηγεμονία της. Ήταν αναγκασμένη να στηρίξει την ύπαρξή της σε διασυνδέσεις με το φεουδαρχικό κατεστημένο και την ιμπεριαλιστική αστική τάξη της Δύσης. Μόνο η εργατική τάξη μπορούσε να κόψει μια για πάντα τα δεσμά της φεουδαρχίας αν κατόφερνε να πάρει την εξουσία. Το γεγονός ότι η εργατική τάξη βρισκόταν στη μειοψηφία δεν σήμαινε πως έπρεπε να συμμαχήσει με την αστική τάξη που ήταν τελείως αντίθετη να δράσει επαναστατικά. Σήμαινε πως έπρεπε να κερδηθεί ή υποστηρίξει των αγροτών.

Η πορεία των γεγονότων στην επανάσταση του 17 δικαιώσε αυτή τη θέση. Το προλεταριάτο της Πετρούπολης ανέτρεψε τον Τσάρο τον Φεδράρη και εγκατέστησε τις δικές του κυβερνητικές δομές, τα Σοβιέτ. Τα εργατικά κόμματα αντί να πάρουν την εξουσία που τους προσφερόταν από τους ερίγτες την παράδωσαν στους αστούς. Η ιστορία αυτής της Κυβέρνησης, όπως άργησε και της κυβέρνησης συνασπισμού των Σοσιαλεπαναστατών και των Μενσεβίκων με τα αστικά κόμματα, είναι μια ιστορία ήμμετρων που στόχο είχαν την «σταθεροποίηση» της Δημοκρατίας με αποτέλεσμα την δημιουργία συνθηκών που θα οδηγούσαν σε ανεπιτυχή επανάσταση.

Αν τον Οχτώβρη δεν γινόταν το μεγάλο βήμα, η κατάληψη της εξουσίας από τους Μπολσεβίκους.

Με μια έννοια η Ρώσικη επανάσταση είναι και η πρώτη αποικιακή επανάσταση. Κι αυτό γιατί περιείχε έντονα το στοιχείο της απαλλαγής από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά. Και η Ρωσία απαλλάχθηκε από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά μόνο μετά την επανάσταση του Οχτώβρη. Ακόμα και στοιχειώδεις αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις όπως η αγροτική μεταρρύθμιση, το μοίρασμα της τσιφλικιάδικης γης στους αγρότες, δεν μπόρεσε να κάμει η αστική κυβέρνηση αλλά τις έβαλε άμεσως σε εφαρμογή η κυβέρνηση των Μπολσεβίκων.

Από τη θεωρητική σκοπιά η Ρώσικη επανάσταση έδωσε την απάντηση στο πρόβλημα του καπιταλιστικού αδιεξόδου στις υποανάπτυκτες χώρες. Η αστική τάξη δεν μπορεί να φέρει σε πέρας την επαναστασία της και να επιβάλει την ηγεμονία της. Έτσι το προλεταριάτο, που αρχίζει να δημιουργείται, μπορεί να πάρει την πρωτοβουλία να κάμει ότι ιστορικά έκαμε η αστική τάξη στην Ευρώπη και να προχωρήσει σε σοσιαλιστικά μέτρα άνακαΐα για την αποτροπή της άδειςξόδου, και μιας άντεπανάστασης. Φυσικά ακόμα και σε μια τέτοια περίπτωση αν δεν υπάρξει βοήθεια από τις ανεπτυγμένες χώ-

ρες σε σύντομο χρονικό διάστημα, άργα ή γρήγορα η επανάσταση αντιμετώπιζει τεράστιες δυσκολίες. Στη Ρωσία η διαμηχανική υποανάπτυξη και ο οικονομικός αποικιακός από τη Δύση ευνόησαν την ανάπτυξη του Σταλινισμού.

Μετά το 2ο Παγκόσμιο πό-

Imi Amu
Ανέτρεψε τον "προοδευτικό" Οχτώβρη

λεμο αναπτύχθηκε σε μια σειρά από χώρες ο αγώνας ενάντια στους καταχτητές, ο καθένας με το δικό του τρόπο, εμπειρικά και αυθόρμητα, σε ένα κύμα αναζήτησης της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας. Το εθνικο-απελευθερωτικό κίνημα δεν ήταν τίποτε άλλο από μια παραμορφωμένη εκδήλωση της αστικοδημοκρατικής επανάστασης. Μια προσπάθεια για να απάσουν τα δεσμά που μπόδιζαν την ανάπτυξη των παραγωγικών δυναμίσεων. Οι μικροκαπιταλιστές που πνίγονταν κάτω από τη δυναστεία της συνεργασίας μιας δράκας γνάπιων αφεντάδων με τους αποικιαστές είτε συμμετείχαν είτε είνουσαν τον αγώνα. Αυτόσο ταυτόχρονα τον φοβόντουσαν και έτσι στην πρώτη ευκαιρία τον οδηγούσαν σε ένα συμβιβασμό που τους εξασφάλιζε κάποιο μερτικό στην εκμετάλλευση.

Μέσα στη δίνη της επανάστασης δεν ήταν δυνατό να έλεγχει κάθε εξέλιξη. Οι μάζες, πολλές φορές όπλισμένες, ήθελαν να προχωρήσουν πολύ

πιο πέρα από τις προθέσεις των αρχηγών τους. Η αστική τάξη ήταν πολύ αδύναμη για να στηριχτεί από μόνη της και να ανακόψει αυτή την κίνηση. Μόνη της διέξοδος ήταν η άπρόκαλυπτη συνεργασία της με τους πρώην δυνάστες. Η εργατική τάξη βρισκόταν σε έμβρυα κατάσταση και χωρίς επαναστατικές προοπτικές. Η σύγκρουση έρχόταν χωρίς καλά καλά να υπάρχει τάξη ικανή να επιβάλει την εξουσία της. Μέσα σε τέτοιες συνθήκες ο κρατικός μηχανισμός και τα ένοπλα σώματα παίρνουν μια ιδιαίτερη σημασία, γίνονται οι δυνάστες και ιπής ίδιας της τάξης που εκπροσωπούν. Συνήθως διαπνέεται από ένα σωρό μικροαστικές προκαταλήψεις, ακόμα έρχονται και σε σύγκρουση με τους καπιταλιστές. Σε αυτή τη σύγκρουση χρησιμοποιούν ακόμα και τις λαϊκές μάζες που πολλές φορές και τις εξοπλίζουν. Μέσα στα αδιέξοδα που οδηγούνται αρχίζουν να παίρνουν και μέτρα πραγματικής επαναστατικής αλλαγής. Δίνουν γη στους αγρότες, κάμνουν εθνικοποιήσεις.

Δεν είναι όμως διατεθειμένοι, και δεν μπορούν, να δώσουν πραγματική εξουσία στις μάζες. Σύντομα δεν είναι σε θέση να λύσουν ούτε τα βασικά τους προβλήματα. Οι μάζες απογοητεύονται, η αντίδραση αρχίζει να κερδίζει έδαφος. Άλλοτε η επαναστασία ολοκληρώνεται με κάποιο πραξικόπημα οργανωμένο από τους ιμπεριαλιστές, άλλοτε τα καθεστώδες συντηρείται στην εξουσία με όλοένα και στυννότερα καταπιεστικά μέτρα και άλλοτε πάλι βλέπουμε μια κινηματογραφική ένολλαγή προσώπων σε άλλαπλληλα πραξικόπηματα που οργανώνονται μέσα στον ίδιο το στρατό.

Το γεγονός παραμένει ότι όλες σχεδόν οι πρώην αποικίες περνούν σε κάποιο στάδιο μια «προοδευτική» περίοδο, για λιγότερο ή περισσότερο χρόνο, με λιγότερες ή περισσότερες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις. Αφού περάσουν μια περίοδο σχετικής ανεξαρτησίας επιστρέφουν στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Μια μικρή μειοψηφία εφεύγει με τίμημα την εξάρτησή της από τη Σοβιετική Ένωση.

Για λόγους ανάλυσης είναι χρήσιμο να εξετάσουμε την εξέλιξη μερικών από αυτές τις χώρες χωρίζοντάς τις σε ομάδες ανάλογα με την τύχη που είχαν τα «προοδευτικά» τους καθεστώτα.

1. 'Ανατροπή με ιμπεριαλιστικό πραξικόπημα.

Σε αυτές περιλαμβάνονται χώρες όπως το Κόγκο, η Γκάνα, η Περσία, η Ουγκάντα. Στην ίδια κατηγορία, σε ένα διαφορετικό επίπεδο, μπορούμε να τοποθετήσουμε και πολλές Λατινοαμερικάνικες χώρες όπως η Χιλή, η Βολιβία κλπ.

2. 'Ομαλή ή σχεδόν ομαλή επιστροφή στο ιμπεριαλιστικό κύκλωμα.

Το πιο κλασσικό παράδειγμα είναι ίσως η Αίγυπτος. Άλλες χώρες είναι η Κένυα, η Ζάμπια κλπ. Οι Ινδίες ίσως να μπορούν να μπουν σε αυτή την κατηγορία.

3. 'Εσωτερικό πραξικόπημα

Η 'Αλγερία, η Συρία, το 'Ιράκ. Οι δυο τελευταίες μπορούν ίσως να τοποθετηθούν και στο επόμενο γκρούπ ενώ η ανισόρροπη συμπεριφορά του 'Αμίν κάμνει την Ουγκάντα να παρουσιάζει και φαινόμενα που ανήκουν σε αυτή την ομάδα.

4. 'Αποσύνδεση από τον ιμπεριαλισμό, σύνδεση με τη Σοβ. Ένωση.

Τα πιο σημαντικά παραδείγματα είναι η Κίνα, η Κούβα και πιο πρόσφατα η Μοζαμβίκη, η 'Αγκόλα κλπ.

Ο πιο πάνω διαχωρισμός γίνεται απλά και μόνο για εύκολια στην ανάλυση. Θάταν λάθος να τον θεωρήσουμε σαν μια αυστηρή κατάταξη. Στο επόμενο φύλλο θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μέσα από ένα σύντομο ιστορικό μερικών από αυτές τις χώρες, τις ομοιότητες και τις διαφορές των «προοδευτικών» τους καθεστώτων. Στη συνέχεια θα δοκιμάσουμε να χαρτογραφήσουμε το βαθμό της προσφοράς τους και να αναζητήσουμε τη σωστή διέξοδο. Τέλος θα κάμουμε μια αναφορά στην δική μας περίπτωση, στην πορεία της Κύπρου.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΟ ΜΕΡΟΣ...

Η Κύπρος είναι άμολογουμένως ωραίο μέρος. Είναι η νύμφη της Μεσογείου, η γενέτειρα της θεάς του Έρωτα, η χρυσή γέφυρα ανατολής και δύσης, η μακαρία γη, η νήσος των Αγίων και πολλά άλλα που μπορεί να παραθέσει κανείς ανάλογα με τη γενική του μόρφωση.

Στην Κύπρο γίνεται ή πρόκειται να εξαγγελθεί — δεν έχει ακόμα ξεκαθαριστεί τούτη η λεπτομέρεια — μακροχρόνιος αγώνας. Έτσι θεωρείται αναγκαίο να γίνη ή κατάλληλη προετοιμασία, ή δημιουργία δηλαδή των δομών και προϋποθέσεων εκείνων που θα στηρίξουν τον σκληρό αγώνα.

Βέβαια οι ιθύνοντες δεν έχουν ακόμα προτείνει κανένα συγκεκριμένο πρόγραμμα, μά πρέπει να αναγνωρίσει κανείς πως το θέμα είναι δύσκολο και απαιτεί παλλή σκέψη και στοχασμό. Παρ' όλα αυτά έχουν σκιαγραφηθεί οι διάφορες κατευθύνσεις.

Θα συνεχίσουν τα οικονομικά κίνητρα

προς τους καπιταλιστές για να κάμνουν κέρδη και να επαναδραστηριοποιούν τον τόπο. Θα γίνονται δάνεια από το εξωτερικό και ειδικά τις φιλικές χώρες, όπως είναι οι ΗΠΑ, ή Δυτική Γερμανία καθώς και από διάφορους φιλανθρωπικούς οργανισμούς, όπως είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Για να μη υπάρχουν πληθωριστικές πιέσεις, ή κυβέρνηση θα πείσει τις πατριωτικές συντεχνίες και τους πατριώτες εργοδότες να υπογράψουν νέου εκώδικες Βιομηχανικών σχέσεων για να μη αύξωνται οι μισθοί.

Για να ανυψωθεί το ήθικό και η αγωνιστική διάθεση του λαού θα χτιστούν έργα. Ήδη έχει παρτεί ή απόφαση να χτιστεί καθεδρικός ναός και αρχιεπισκοπικό μέγαρο, που όπως λέχτηκε, φιλοδοξεί να κλέψει τη μεγαλοπρέπεια του ναού του Αγίου Πέτρου στο Βατικανό και της Αγίας Σοφίας. (Γύρνα πίσω Αποστόλη, δεν τη παι — δεν τη παίρνουμε την Πό-

λη).

Ταυτόχρονα θα εισάγουμε κατά το 1978 άκόμα 1000 Μερσεντές ούτως ώστε εκείνοι που έχουν ένα να τα κάνουν δύο, για να αυξήσουμε τις επενδύσεις, μά πού υπάρχει ένας επιστημονικά μελετημένος και δομημένος μηχανισμός κινήτρων για την τόνωση των επενδύσεων.

Βέβαια όλα τούτα είναι μόνο μερικά από κείνα που πρόκειται να γίνουν. Πρό πάντων θα διαφυλαχθεί ή παλλαϊκή ενότητα και λαϊκή συμμετοχή. Η λαϊκή συμμετοχή προγραμματίζεται να λάβει χώραν στην Πλατεία Ελευθερίας (πρώην Μεταξά) στην 4η επέτειο της θάρβαρης εισβολής, για να μπορέσει ο λαός να φάει φιαστικά και πασα-τέμπο, να πιη Κόκα-Κόλα, να φωνάξει συνθήματα και να χειροκροτήσει.

Η Κύπρος είναι ωραίο μέρος... 'Ν τουριστική κίνηση αναμένεται να είναι αύξημένη...

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Χρόνια τώρα η τεχνική εκπαίδευση αντιμετωπίζει όρισμένα βασικά προβλήματα που επηρεάζουν άμεσα τους ίδιους τους μαθητές της. Αυτά τα προβλήματα συζητήθηκαν και προβλήθηκαν πολλές φορές, αλλά δυστυχώς καμία προσπάθεια δεν έγινε από μέρους των αρμοδίων για την επίλυσή τους.

Το πρόβλημα που άσασχολεϊ περισσότερο τους μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης είναι η εισαγωγή τους στο Α.Τ.Ι. Το πρόβλημα αυτό το αναλύσαμε σε προηγούμενη έκδοση της ε-

πίτροπή για επίλυση του προβλήματος. Η επιτροπή του σχολείου μας, σε συνεργασία με τον διευθυντή, έκαμε κοινή συνεδρίαση με τις υπόλοιπες Τεχνικές Σχολές της Λευκωσίας,

φημερίδας (άρ. φύλλου 34). Το πρόβλημα αυτό συζητείται εδώ και πολύ καιρό από τους μαθητές, τους καθηγητές και τον διευθυντή.

δηλ. την Τεχνική Σχολή Λευκωσίας (πρωινήφοίτηση) και την Τεχνική Σχολή (Απογευματινή φοίτηση). Η κοινή επιτροπή Λευκωσίας έκαμε δύο

ρόλο που θα έπαιζε ή επιτροπή. Ο σκοπός της επιτροπής είναι να εισάγονται περισσότεροι μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης στο Α.Τ.Ι. Ο ρόλος της είναι να διαφωτίση τον έξω κόσμο για την αδικία αυτή και για να συντάξη ένα υπόμνημα που θα σταλή στο Διοικητικό Συμβούλιο του Α.Τ.Ι. Στην δεύτερη συνεδρίαση της επιτροπής άπεφασίστηκε:

- 1) Να σταλεί αντιπροσωπεία στον διευθυντή του Α.Τ.Ι. για περισσότερες πληροφορίες πάνω στο θέμα, και
- 2) Να μαζικοποιηθεί το κίνημα.

Το περασμένο δεκαπενθήμερο εστάληκε μιά δεκαπενταμελής αντιπροσωπεία στον κ. Χριστοδουλίδη, διευθυντή του Α.Τ.Ι., ο οποίος μας φέρεθηκε φιλικότατα και υποσχέθηκε να μάς βοηθήσει. Από αυτό φάνηκε ότι καταλαμβάνει τα προβλήματά μας.

Μετά από τη συνάντηση της αντιπροσωπείας με τον κ. Χριστοδουλίδη εκλέστηκαν σε κοινή συνεδρία αντιπροσωπείες των Τεχνικών Σχολών όλων των πόλεων. Στην κοινή συνεδρία των αντιπροσώπων άπεφασίστηκε:

- 1) Να συναντηθούν με τον Τμηματάρχη Τεχνικής Εκπαίδευσης κ. Χατζηνικόλα για περισσότερες πληροφορίες.
- 2) Να γράψει κάθε πόλη ένα προσχέδιο υπόμνηματος και να συζητηθούν τα προσχέδια και να γράφει το τελικό υπόμνημα στην επόμενη συνεδρία. Επίσης πάρθηκε η άποψη να συνεχιστεί η συνεργασία μεταξύ των Τεχνικών Σχολών όλων των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Τεχνική Εκπαίδευση.

Μαθητές Τεχνικής Σχολής

Επιτροπή αγώνα για την εισαγωγή στο Α.Τ.Ι.

Μετά από έξαντλητικές συζητήσεις οι μαθητές, με δική τους πρωτοβουλία, διόρισαν μιά

συνεδρίαση. Στην πρώτη συνεδρίαση καταπολίστηκαν όλα τα μέλη για το σκοπό και το

Το Κυπριακό Σύνταγμα στα σχολεία

Τελευταία άρχισε στα σχολεία να διδάσκεται το σύνταγμα της Κύπρου, στα πλαίσια του μαθήματος της πολιτικής αγωγής. Αυτό φυσικά είναι καλονοημένο του υπουργείου Παιδείας.

Το κυπριακό όμως σύνταγμα δεν παρέχεται δωρεάν στους μαθητές και είναι γραμμένο στην καθαρεύουσα. Ταυτόχρονα έχει έξαντληθεί από τα βιβλιοπωλεία και οι μαθητές βρίσκουν τρομερές δυσκολίες στο να προμηθευθούν το βιβλίο. Μερικοί καθηγητές άνάλαβαν να προμηθεύσουν το σύνταγμα

στοιούς μαθητές, τελικά όμως αυτό κατάντησε εμπορική πράξη με στόχο την άποκόμιση κέρδους από μέρους των καθηγητών.

Δυσκολίες βρίσκουμε και στο να καταλαβαίνουμε τη γλώσσα του συντάγματος. Είναι γραμμένο σε μιά βαθεία καθαρεύουσα, χεδόν άρχαίζουσα γλώσσα, και μόνο με λεξικά μπορούμε να προχωρούμε.

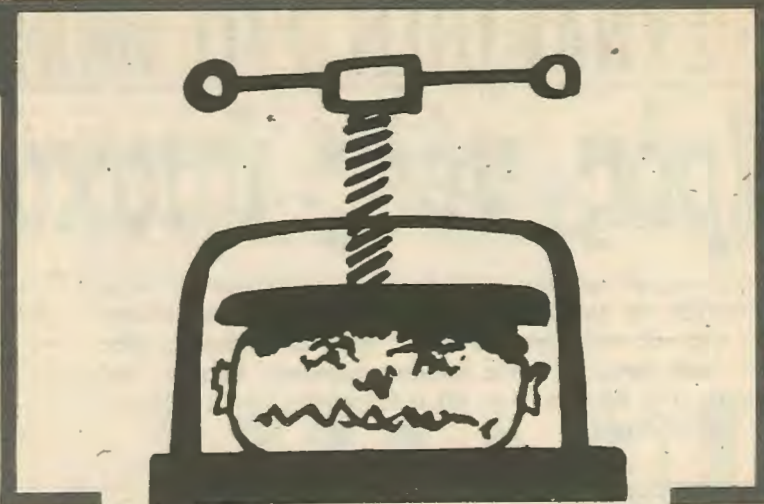
Ρωτούμε τώρα τους υπεύθυνους πώς μπορεί να διδασκόμαστε το Κυπριακό σύνταγμα τη στιγμή που δεν μπορούμε να το βρούμε ή, άν το βρούμε δεν

το καταλαβαίνουμε; Κι όταν πάρουμε το θέμα πιο γενικά θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι κανένας άπ' τους άπλους πολίτες δεν μπορεί να διαβάσει το σύνταγμα του τόπου μας, και τότε το σύνταγμα δεν άπευθύνεται στις μάζες του λαού αλλά σε μιά συγκεκριμένη τάξη άνθρώπων.

Είναι πράγματι άκατανόητος ο λόγος που δεν άπλοποιείται το σύνταγμα και δεν παρέχεται δωρεάν στις μάζες του Κυπριακού λαού.

Άν πραγματικός στόχος του υπουργείου Παιδείας είναι η ένημέρωση των μαθητών πάνω στο Κυπριακό σύνταγμα, τότε πρέπει να μεταφερθεί στη δημοτική γλώσσα και να δίνεται δωρεάν σ' όλο τα στρώματα του λαού.

Μ. Π. Μαθητoί

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

Το σημερινό σύστημα αξιολόγησης των μαθητών στα σχολεία είναι λίγο - πολύ γνωστό. Υπάρχουν οι βαθμοί στο γυμνάσιο, που είναι άριθμοί από το 1-20 και στο δημοτικό που είναι γράμματα από το Ε-Α (στην τελευταία τάξη).

Δέν θα άσχοληθώ έκτεταμένα με τα τρωτά του σημερινού συστήματος αξιολόγησης, αλλά θα κάμω μιά μικρή άναφορά σ' αυτά. Το κυριώτερο είναι ότι δημιουργεί προβλήματα για τους μαθητές. Τους κάμνει να βάζουν σά σκοπό τους όχι τη μόρφωση αλλά τη ψηλή βαθμολογία, καταφεύγοντας πολλές φορές και σε μέσα που σ' ένα καλό σύστημα αξιολόγησης δέν θα παρατηρούνταν: π.χ. στο να «κλέβουν» στα διαγωνίσματα ή στο να κολακεύουν και να γίνονται δουλικοί μπροστά στον καθηγητή, για να πάρουν καλό βαθμό. Άκόμα η προσωπικότητα του μαθητή στο σχολείο έκπροσωπείται από ένα άριθμό που μπορεί και άποδει ρυθμιστής της κατοπινής ζωής του.

Οι έπιπτώσεις αυτού του συστήματος βαθμολογίας είναι άρνητικές και στην άπόδοση των μαθητών. Ο μαθητής δέν καταλαβαίνει που ύστερεί. Πάρνει ένα έερό βαθμό χωρίς να έερει γιατί τον πήρε, που είναι άδύνατος και τί πρέπει να κάμει. Οι παρατηρήσεις θεωρούνται προφανώς περπτες, έκτος άν έχουν να κάμουν με κάποιο παράπτωμα του μαθητή. Όλα αυτά άποδειχνουν ότι οι βαθμοί είναι άχρηστοι και συνεπώς άφου σ' αυτούς στηρίζεται το σημερινό σύστημα άξιολόγησης αυτό πρέπει να

Αυτό που προτείνω είναι: (α) Πλήρη κατάρρηση της βαθμολογίας (άριθμητικής και άλλης). Άντικατάσταση με σύντομη έκθεση που να περιλαμβάνει τα δυνατό και τα άδύνατα σημεία της προόδου και της συμπεριφοράς του μαθητή. (β) Πρέπει να λαμβάνεται ύπόψη μαζί με την άπόδοση, η ικανότητα και η προσπάθεια του μαθητή. (γ) Η άξιολόγηση να μη γίνεται σε σύγκριση με άλλους μαθητές αλλά σε σύγκριση με τον έαυτό του μαθητή, ανάλογα με τις ικανότητες και την προσπάθεια. Αυτό το σύστημα άξιολόγησης θα οδηγήσει και στην άλλαγή του τρόπου διδασκαλίας, δηλ. από την έξατομίκευση στην συλλογικοποίηση. (δ) Να γίνεται σε συχνά χρονικά διαστήματα ένημέρωση του μαθητή για την πρόοδό του. (ε) Τα διαγωνίσματα να γίνονται ύψη μορφής διαγωνιστικής άσκησης έτσι ώστε ο καθηγητής να έερει τη βοήθεια να προσφέρει στο μαθητή για να συμπληρώσει τα κενά του. Με αυτό τον τρόπο θα μπορεί και ο καθηγητής να έερει πόσο η παράδοση έγινε άντιληπτή από τους μαθητές.

Με την άλλαγή του σημερινού συστήματος άξιολόγησης και την έγκαθίδρυση ενός νέου άπως περίπου άνέφερα προηγούμενα συστήματος, με την έφαρμογή της δωρεάν παιδείας σ' όλα τα επίπεδα, του νομικά κατοχυρωμένου μαθητικού συνάδικαλισμού μπαίνουν οι βάσεις για δημιουργία έλευθέρων, με ολοκληρωμένη προσωπικότητα μαθητών.

Μ. Μ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΜΟΝΤΡΑΙ: Πρός νέες υποχωρήσεις;

Σε λίγες μέρες συναντούνται στο Μοντρέ της Έλβετίας οι πρωθυπουργοί της Ελλάδας και Τουρκίας για να συζητήσουν, όπως λέγεται, διάφορα θέματα που αφορούν στις ελληνοτουρκικές θέσεις. Ανάμεσα στα θέματα που θα συζητηθούν είναι βέβαια και το Κυπριακό.

Κάθε φορά που κάποια διπλωματική πρωτοβουλία δσον αφορά το Κυπριακό αναλαμβάνεται, ο κυπριακός τύπος αρχίζει να δημιουργεί κλίμα έλπιδοφόρο, πως κάποια ενέργεια θα γίνει που κάπως θα επηρεάσει «ευνόικα» το Κυπριακό,

πρόσφατη κυπριακή ιστορία, δείχνει πως, αν το Κυπριακό πήρε την τραγική πορεία που όλοι ξέρουμε, τούτο οφείλεται στο ότι ο λαός απέθηκε έντελως έξω από τις διαδικασίες των αποφάσεων για την τύχη του.

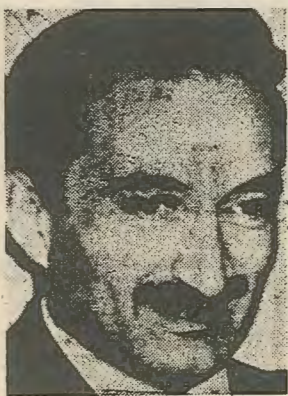
Ο κυπριακός λαός δεν μπορεί να έχει εμπιστοσύνη σε τέτοιου είδους «συναντήσεις κορυφής». Πολλά φημολογούνται για επεξεργασμένη επανάληψη των ενδοκυπριακών συνομιλιών, ύστερα από πρωτοβουλία της Τουρκίας για υποβολή συγκεκριμένων προτάσεων. Ο νέος κύκλος των συνομιλιών είναι επικίνδυνος. Κάθε γύρας συνομιλιών στο παρελθόν οδηγούσε και σε νέα υποχώρηση. Και τούτο γιατί η τουρκική πλευρά είναι η στρατιωτικά ισχυρή, έχει στο πλευρό της την υποστήριξη των ΗΠΑ, ενώ η ελληνοκυπριακή πλευρά διαθέτει μόνο την υποχωρητικότητα της ελληνοκυπριακής και ελληνικής άρχουσας τάξης, που δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να τονίζουν την «καλή θέληση» της ελληνικής πλευράς.

Είναι φανερό πως τον παρόντα συσχετισμό των δυνάμεων, στο προβλεπτό μέλλον, μόνο ο αγώνας του ίδιου του κυπριακού λαού μπορεί να τον αλλάξει.

Ακρογωνιαίος λίθος της μελλοντικής πορείας είναι η συνεργασία με τους Τουρκοκυπρίους σε μια ενιαία αγωνιστική διαδικασία ενάντια στους ιμπεριαλιστές και στους ντόπιους Ευνόδουλους έκμεταλλευτές. Η εμπιστοσύνη ανάμεσα στις δυο κοινότητες είναι κλονισμένη από τη διχόνοια και αλληλοσφαγή που προώθησαν οι ιμπεριαλιστές και οι γνωστές αντιδραστικές δυνάμεις στην Κύπρο, την Ελλάδα και την Τουρκία.

Η εμπιστοσύνη τούτη πρέπει να αποκατασταθεί. Όχι με ενδεχόμενες υποχωρήσεις απέναντι στον Ντενκτάς και την τουρκική άρχουσα τάξη. Άλλα με την προώθηση μιας πορείας αγώνα που να πείθει τους Τ)Κ εργαζόμενους πως τα συμφέροντα μας είναι κοινά και σπρέφονται ενάντια στον κοινό εχθρό.

αν γίνουν οι «κατάλληλοι χειρισμοί» κτλ.

Η Σ. Ε. έχει πολλές φορές τονίσει πως τίποτε δεν πρέπει να περιμένει κανείς από τα διπλωματικά στεγανά και τη μυστική διπλωματία. Και τούτο δεν είναι ένας άθασάνιστος λίσχυρισμός. Η παγκόσμια ιστορία, αλλά πιο συγκεκριμένα η

Διαδηλώση γυναικων αστυνομικων ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΑΓΕΙ

Με τις τελευταίες προαγωγές στην αστυνομία στον βαθμό του λοχία προκλήθηκε ένταση γιατί πολλοί αστυνομικοί είδαν ότι αδικήθηκαν και σε βάρος τους ευνόηθηκαν και προήχθησαν χουντικά στοιχεία που στο παρελθόν βοήθησαν φασιστικές καταστάσεις.

ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

—Πρέπει να γίνει Επιτροπή που θα παίρνει μέτρα ασφάλειας των λιμενεργατών. Η Επιτροπή με το Λιμεναρχείο θα πρέπει να έλεχουν τα σένια των βαποριών πριν ν' αρχίζουμε δουλιά. Αυτό είναι βασικό και απαραίτητο μέτρο α-

σφάλειας. Γεμίσαμε τα Νοσοκομεία με χτυπημένους. (Πέτρος Όρφανίδης, παλιός ναυτικός με αρκετή πείρα—ΠΕΟ).

—Θα πρέπει να καθιερωθεί η Κυριακή σαν μέρα αργίας για τους λιμενεργάτες. (Λάλος).

ΧΟΥΝΤΙΚΟΥΣ'

Γυναίκες αστυνομικών κατέβηκαν σε διαδήλωση διαμαρτυρίας στις 23 του Φεβράρη, έξω από τη Βουλή και ζητούσαν ανασθεώρηση των προαγωγών, απαιτώντας να μάθουν γιατί το κράτος προάγει και ευνοεί φασίστες.

Τα πικετα των γυναικών έγραφαν: «Να προσχθούν αυτοί που πέρασαν τις εξετάσεις της 15ης Ιούλη», «Αδικούν οι δημοκράτες, προάγονται οι χουντικοί», «Η προαγωγή των φασιστών γίνεται στο πλαίσιο της καθαροής».

Οι τελευταίες προαγωγές δείχνουν ακόμα μία φορά ποιος μπορεί να είναι ο πρασανταλισμός του κράτους. Είναι οι ίδιες δομές του κρατικού μηχανισμού που επιτρέπουν την παρασημοφόρηση φασιστών ανεξάρτητα από οποιαδήποτε έστω δημοκρατικές και δικαίες διαθέσεις οποιοδήποτε άρμόδιου.

Ακόμα η αντίφαση μεταξύ προαγωγής φασιστών και των υποσχέσεων για καθαροή Εκκθάρα δείχνει πως το λιγότερο, τα περι-κάθαροής, αποτελούν δημογωγία. Όσο κι αν οι προαγωγές φαίνονται ένα εκφυλισμένο θέμα, εν τούτοις εκφράζουν μία γενική πολιτική διάθεση.

A. A.

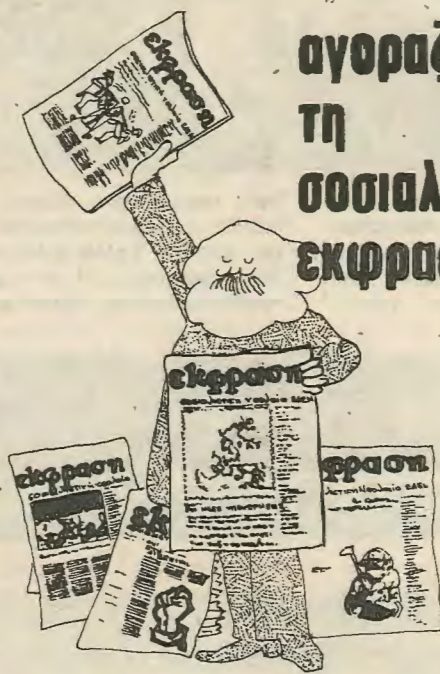
ΟΙ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΘΑΡΡΥΝΤΙΚΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ

από τη 1η σελίδα
στήματος, στο ενθαρρυντικό μεροκάματο να ισχύσει και ενθαρρυντική φορολογία (μειωμένη φορολογία) για ν' αποτελεί πραγματικό κίνητρο με εξασφαλισμένα ευεργετικά αποτελέσματα για την οικονομία τούτοπου, από τη μία, και μέτρο για το ανέβασμα του βιωτικού επιπέδου του λαού, από την άλλη. Αν τó κίνητρο εξανεμιστεί, δικαιολογημένα οι λιμενεργάτες θ' άρνηθούν συνέχιση της εργασίας με τó σύστημα του ενθαρρυντικού, με σοβαρές επιπτώσεις για την οικονομία και την όμαλή λειτουργία των λιμανιών.

Όταν δίνουν κίνητρα για την ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας που στην πραγματικότητα εξυπηρετεί τον ατομικό πλουτισμό των κεφαλαιοκρατών, είναι διπλά λογικό και δίκαιο, να δίνουν και στους εργαζόμενους κίνητρα τέτοια, που να συμβάλλουν στην ταυτόχρονη ανάπτυξη της οικονομίας και του βιωτικού τους επιπέδου. Στην οικονομική ολιγαρχία, που σε στιγμές κρίσιμες για τον τόπο, φυγάδεψε τα κεφάλαιά της στο εξωτερικό, από τη μία δίνουν δάνεια, παγοποίηση μισθών, παροχών, ωφελημάτων, σε βάρος της εργατικής τάξης και από την άλλη αφήνουν ανοιχτές, πόρτες και παράθυρα, για φοροδιαφυγή.

Τα κίνητρα αυτά θα πρέπει απαραίτητα, για τó έθνικό συμφέρο, να δίνονται στην εργατική και αγροτική τάξη, στους επιστήμονες και νεολαίους για να μπορέσουν να ζήσουν με αξιοπρέπεια στην Πατρίδα τους και να μη ξενιτεύονται, ενώ ταυτόχρονα να χτυπήσουμε αποτελεσματική και την άστυφιλία.

Οι Κύπριοι εργαζόμενοι θα πρέπει να έχτιμήσουν σωστά την ενέργεια των λιμενεργατών συναδέλφων τους. Να τους συμπαρασταθούν. Μαζί τους θα κερδίσει τó σύνολο της εργατοϋπαλληλικής τάξης της Κύπρου. Γιατί εκτός από την ενθαρρυντική φορολογία, ζητούν και την αλλαγή των συντελεστών φορολογίας με βάση τó υπόμνημα των Όργανώσεων.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση

σοσιαλιστικη
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.